

Prezes Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych

DECYZJA

Prezesa

Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych

Nr BPI – 4/I/21

**w sprawie udzielenia indywidualnej interpretacji do zakresu i sposobu
zastosowania przepisów prawa**

Na podstawie art. 34 ust. 1, ust. 5, ust. 16 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 poz. 162), zwanej dalej „upp” w związku z art. 21b ust. 1 i ust. 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (Dz. U. z 2020 r. poz. 411), zwanej dalej „ustawą o zapasach”, Prezes Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych stwierdza, że stanowisko XXX z siedzibą w X, przedstawione we wniosku z dnia 20 kwietnia 2021 r., data wpływu do Prezesa Rządowej Agencji Strategicznych w dniu 23 kwietnia 2020 r., o wydanie pisemnej interpretacji indywidualnej, co do zakresu i sposobu stosowania przepisów ustawy o zapasach dotyczących pomniejszych wielkości produkcji paliw, od której tworzy się zapas obowiązkowy oraz płaci się opłatę zapasową, o ilości dodanych biokomponentów w związku z procesem produkcji paliw z wykorzystaniem biokomponentów w postaci biowęglowodoru ciekłego powstającego w procesie współwodornienia - **jest prawidłowe.**

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 20 kwietnia 2021 r., data wpływu do Prezesa Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych (dalej: „Prezes Agencji”) w dniu 23 kwietnia 2021 r. Spółka XXX z siedzibą w X - zwana dalej „Wnioskodawcą”, zwróciła się o wydanie pisemnej interpretacji indywidualnej co do zakresu i sposobu stosowania przepisów ustawy o zapasach.

W dniu 1 lutego 2021 r. Wnioskodawca uiścił wymaganą opłatę od wniosku.

We wniosku Wnioskodawca przedstawił niżej opisany stan faktyczny oraz swoje stanowisko:

XXX. będąc jednocześnie producentem i handlowcem w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 18) i 19) ustawy o zapasach jest podmiotem między innymi wytwarzającym paliwa w procesie przerobu ropy naftowej, półproduktów rafineryjnych i innych węglowodorów lub przetwarzającym paliwa poprzez proces mieszania komponentów, w tym paliw, w wyniku których powstaje co najmniej jedno z paliw bądź wzrasta całkowita ilość jednego z nich.

Wnioskodawca od lipca 2020 r. rozpoczął produkcję biokomponentu w postaci biowęglowodoru ciekłego w procesie współwodornienia tzw. co-HVO, w myśl art. 2 ust. 1 pkt 11d) ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 1233 z późn. zm.) – zwana dalej „ustawą o biokomponentach”. Jednocześnie przywołuje definicję biokomponentu zawartą w art. 2 ust. 1 pkt 3) i 9) ustawy o biokomponentach. Proces produkcji biokomponentu w postaci biowęglowodoru ciekłego w procesie współwodornienia oparty jest na regulacjach ustawy o biokomponentach oraz aktach wykonawczych do tej ustawy, zaś ustawa o zapasach w zakresie definicji biokomponentu (biowęglowodoru ciekłego) odsyła w tym zakresie do ustawy o biokomponentach. Biokomponent w postaci biowęglowodoru ciekłego powstający w procesie współwodornienia musi spełniać wymagania określone w rozporządzeniu Ministra Klimatu z dnia 24 czerwca 2020 r. w sprawie zawartości biokomponentów powstałych w wyniku współwodornienia (Dz. U. z 2020 r., poz. 1141) – zwanego dalej „rozporządzeniem dot. biokomponentów”, zgodnie z którym określone są:

- zawartość biokomponentów, powstałych w wyniku współwodornienia, w mieszaninie z węglowodorami z przerobu ropy naftowej;
- metodykę obliczania stopnia przereagowania biomasy;
- minimalny poziom przereagowania biomasy.

Wnioskodawca dalej wskazuje, iż jeżeli biowęglowódor powstający w procesie współwodornienia spełnia wymóg jakościowy tj. minimalny poziom przereagowania biomasy (mierzony za pomocą określania zawartości triacylogliceroli w produkcie współwodornienia, który nie może być wyższa niż 10 mg/kg), to należy uznać go za biokomponent w rozumieniu

ustawy o biokomponentach. Wnioskodawca w celu przygotowania się do przemysłowej produkcji tego typu biokomponentu rozszerzył ten proces o badanie triacylogliceroli w produkcji współwodornienia, co jest istotne z punktu widzenia rozliczenia i zaliczania tegoż biokomponentu w ramach Narodowego Celu Wskaźnikowego, jak również wpływa na proces dokonania pomniejszenia tego typu biokomponentów od wielkości paliw w ramach ustawy o zapasach.

Wnioskodawca wskazuje, iż biowęglowodory ciekłe produkowane są na instalacji hydroodsiaarczania oleju napędowego (instalacja HON) w Zakładzie Produkcyjnym w XXX Do standardowej frakcji pochodzenia naftowego dodawany jest strumień oleju roślinnego (rzepakowego) w określonych stężeniach, podlegający procesowi uwodornienia równoległe z frakcjami naftowymi.

Finalna ilość biokomponentów, znajdująca się hydrowodornieniu, jest wyliczona zgodnie ze wzorem na wyliczenie: „lbiow”, określonym w rozporządzeniu dot. biokomponentów według którego przyjmuje się, że z jednej tony oleju roślinnego lub zużytych tłuszczów kuchennych wytwarzane jest 0,84 tony biowęglowodorów ciekłych oraz 0,05 tony biopropanu (komponentu gazu płynnego – LPG). W przedmiotowym procesie brak jest możliwości wydzielenia biopropanu, w związku z czym Spółka we wniosku odnosi się tylko do biowęglowodorów ciekłych. Ilość biokomponentów wyliczona w oparciu o powyższy wzór może zostać skorygowana o wskaźnik triacylogliceroli w produkcji współwodornienia poprzez wskazanie ile z całości biohydrowodornienia spełnia wymagania jakościowe dla biokomponentu zgodnie z przepisami ustawy o biokomponentach. Wnioskodawca wskazuje, że tylko biokomponenty spełniające wymagania jakościowe zgodnie z przepisami prawa dot. jakości biokomponentów będą kwalifikowane przez Wnioskodawcę do zastosowania pomniejszenia wielkości produkcji paliw.

Dalej Wnioskodawca przedstawia kolejny etap produkcji, w którym frakcje hydrowodornienia, zawierające biowęglowodory ciekłe, pochodzące z instalacji HON, trafiają do komponowania, gdzie z użyciem komponentów pochodzących z innych instalacji rafineryjnych komponowany jest bazowy olej napędowy. Wnioskodawca podkreśla, iż biokomponenty wytworzone w wyniku współwodornienia są identyczne pod względem budowy chemicznej z frakcjami pochodzącymi z przerobu ropy naftowej, co sprawia,

że określenie ich zawartości we frakcji hydrofarynatu i następnie w bazowym oleju napędowym, z użyciem dostępnych metod analitycznych, jest niemożliwe.

Odnosząc powyżej opisany proces na grunt obowiązków wynikających z ustawy o zapasach, Wnioskodawca wskazuje, iż przysługują mu uprawnione pomniejszenia, zgodnie z art. 5 ust. 6 pkt 7 ustawy o zapasach, na podstawie dokumentów uprawniających do pomniejszenia, określonych w rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 8 grudnia 2014 r. w sprawie rodzajów dokumentów uprawniających do pomniejszenia wielkości produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw, stanowiących podstawę obliczenia wymaganej na dany rok kalendarzowy ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz obliczenia opłaty zapasowej (Dz. U. z 2014 r., poz. 1807)., przy czym konieczne jest również zidentyfikowanie ilości biokomponentu w jednostkach objętościowych.

Uwzględniając powyższe regulacje, Wnioskodawca, do pomniejszeń w zakresie zapasów obowiązkowych oraz opłaty zapasowej, stosuje podejście bilansowe tj. wyliczoną wskaźnikami ilość biokomponentu (biowęglowodoru ciekłego) opuszczając instalację HON w danym miesiącu, kwalifikuje do uprawnionych pomniejszeń ustawowych, niezależnie od hydrorafinatu zawierającego te biowęglowodory ciekłe, użyte do komponowania bazowego oleju napędowego w danym miesiącu – w okresie rozliczeniowym. W ocenie Wnioskodawcy jest to jedyny sposób dokumentowania wykorzystania/dodania biokomponentów w tym procesie. Metodologia oraz sposób badania tego biokomponentu, jak również jego częstotliwość zostały ustalone przez Wnioskodawcę z uwzględnieniem obowiązujących regulacji prawnych, dostępnej wiedzy oraz przy wsparciu profesjonalnych instytutów badawczych.

Zastosowanie tego pomniejszenia w zakresie zapasów obowiązkowych, a w konsekwencji opłaty zapasowej następowałby na etapie procesu produkcyjnego w Zakładzie Produkcyjnym Wnioskodawcy, zaś bazowy olej napędowy zawierający biowęglowodory ciekłe trafiałby do Terminali Paliw Wnioskodawcy lub współpracujących baz obcych, celem skomponowania finalnego paliwa silnikowego, trafiającego na rynek. Ponadto część z tego produktu finalnego mogłaby stanowić bazę do komponowania oleju napędowego grzewczego poprzez dodanie do niego pakietu dodatków dla paliwa grzewczego.

Wnioskodawca przedstawiając uproszczony schemat wskazujący moment identyfikacji ilości biowęglowodorów ciekłych zawartych w paliwie w ramach ciągu technologicznego produkcji tego paliwa oraz badania poziomu zawartości triacylogliceroli, dla potrzeb wyliczenia zapasów obowiązkowych oraz opłaty zapasowej, wskazuje że dokumentami potwierdzającymi dodanie biokomponentu będą zestawienia miesięcznych bilansów produkcji instalacji HON wraz z przeliczeniem ilości wyprodukowanego biokomponentu wg wzoru na wyliczenie „Ibiow” oraz ewentualnego pomniejszenia tego wolumenu o ilość biohydrorafinatu nie spełniającego wymagań jakościowych, stanowiące miesięczny załącznik do raportu produkcji. Załącznik ten zawierał będzie zużycie w danym miesiącu surowca – oleju rzepakowego, całkowity uzysk biohydroorafinatu z uwzględnieniem współczynnika 0,84 oraz uzysk biohydrorafinatu z uwzględnieniem współczynnika 0,84 i wskaźnika triacylogliceroli $< 10\text{mg/kg}$. Do pomniejszenia wielkości produkcji paliw zgodnie z ustawą o zapasach będzie pozycja wskazująca uzysk biohydrorafinatu z uwzględnieniem współczynnika 0,84 i wskaźnika triacylogliceroli $< 10\text{mg/kg}$. Zdaniem Wnioskodawcy dokumenty te stanowić będą dokumenty uprawniające do pomniejszeń zgodnie z art. 5 ust. 6a ustawy o zapasach. Jednocześnie Spółka wskazuje, że dla wyliczenia zawartości powstałych w wyniku współwodornienia biokomponentów w jednostkach objętościowych, dla potrzeb ustawy o zapasach, zostaną przyjęte gęstości biokomponentów uzyskane w oparciu o przeliczenia ich wartości opałowych określone przez przepisy wykonawcze wydane na podstawie ustawy o biokomponentach tj. Rozporządzenie Ministra Klimatu z dnia 24 czerwca 2020 r. w sprawie wartości opałowej poszczególnych biokomponentów i paliw ciekłych (Dz. U. z 2020 r., poz. 1141).

W oparciu o powyższy opis zdarzenia przyszłego Wnioskodawca przyjmuje stanowisko, że przedstawiona we wniosku metodologia, jest w obecnym stanie wiedzy oraz stanie prawnym, jedyną możliwą, z uwagi na brak analitycznych możliwości do stwierdzenia zawartości biokomponentu w wyniku procesu współwodornienia w celu skorzystania z prawa do pomniejszeń wielkości produkcji paliw o ilości biowęglowodorów ciekłych powstających w procesie współwodornienia, od której tworzy się zapas obowiązkowy oraz uiszcza opłatę zapasową.

W związku z powyższym Wnioskodawca wnosi o potwierdzenie przez Prezesa Agencji prawidłowości zaprezentowanego we wniosku stanowiska dotyczącego metodologii

wyliczania, ewidencjonowania i dokumentowania ilości biowęglowodorów ciekłych (biokomponentów) powstałych w procesie współwodornienia w celu ich odliczenia od wielkości paliw, od której Spółka będzie zobowiązana tworzyć zapas obowiązkowy i płacić opłatę zapasową.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego co do zakresu i sposobu stosowania przepisów ustawy o zapasach dotyczących pomniejszych wielkości produkcji paliw, od której tworzy się zapas obowiązkowy oraz płaci się opłatę zapasową, o ilości dodanych biokomponentów w związku z procesem produkcji paliw z wykorzystaniem biokomponentów w postaci biowęglowodoru ciekłego powstającego w procesie współwodornienia uznano za prawidłowe.

Zgodnie z art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz.U. z 2021 r. poz. 162) Przedsiębiorca może złożyć do właściwego organu lub właściwej jednostki organizacyjnej wniosek o wydanie wyjaśnienia co do zakresu i sposobu stosowania przepisów, z których wynika obowiązek świadczenia przez przedsiębiorcę daniny publicznej lub składek na ubezpieczenia społeczne lub zdrowotne, w jego indywidualnej sprawie (interpretacja indywidualna). Zgodnie z ust. 5 przywołanego powyżej przepisu udzielenie interpretacji indywidualnej następuje w drodze decyzji, od której służy odwołanie. Interpretacja indywidualna zawiera wyczerpujący opis przedstawionego we wniosku zaistniałego stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego oraz wskazanie prawidłowego stanowiska wraz z uzasadnieniem prawnym oraz pouczeniem o prawie wniesienia środka zaskarżenia. W myśl art. 34 ust. 16 upp do postępowań o wydanie interpretacji indywidualnej stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej.

Stosownie do art. 21b ust. 14 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o zapasach ropy naftowej, produktów naftowych i gazu ziemnego oraz zasadach postępowania w sytuacjach zagrożenia bezpieczeństwa paliwowego państwa i zakłóceń na rynku naftowym (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 411) organem właściwym w sprawie opłaty zapasowej jest Prezes Agencji, któremu

przysługują uprawnienia organu podatkowego, określone w dziale III oraz dziale V ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa.

Przepis art. 2 ust. 1 pkt 18 stanowi, iż producentem jest przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w zakresie produkcji paliw, w tym także zlecający taką produkcję innym podmiotom, z wyłączeniem usługowej produkcji paliw na rzecz innych podmiotów.

Produkcją, w myśl art. 2 ust. 1 pkt 8 ustawy o zapasach, jest wytwarzanie paliw w procesie przerobu ropy naftowej, kondensatu gazu ziemnego (NGL), półproduktów rafineryjnych i innych węglowodorów lub przetwarzanie paliw poprzez procesy mieszania komponentów, w tym paliw, w wyniku których powstaje co najmniej jedno z paliw albo wzrasta całkowita ilość jednego z nich.

Artykuł 5 ust. 3b pkt 3 ustawy o zapasach stanowi, że producenci i handlowcy tworzą zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), obliczając ich ilość na dany rok kalendarzowy na podstawie produkcji paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) lub przywozu ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w poprzednim roku kalendarzowym, przy czym w przypadku paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) - minimalną wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), oblicza się według wzoru:

$$ZO_p = \left[\frac{P - O}{R} \times H \right] \times W$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

ZOP - minimalną wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), wyrażoną w jednostkach objętościowych, w temperaturze referencyjnej 15°C (288°K),

P - wielkość produkcji i przywozu paliw oraz ilość paliw wprowadzonych na rynek krajowy z zapasów obowiązkowych w wyniku ich interwencyjnego uwolnienia, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), wyrażoną w jednostkach objętościowych, w temperaturze referencyjnej 15°C (288°K) w poprzednim roku kalendarzowym,

O - pomniejszenia odnoszące się do poprzedniego roku kalendarzowego, o których mowa w ust. 6, wyrażone w jednostkach objętościowych, w temperaturze referencyjnej 15°C (288°K),

R - liczbę dni w poprzednim roku kalendarzowym,

H - wielkość zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), wyrażoną w liczbie dni średniej dziennej produkcji lub przywozu paliw, określonej w ust. 3 dla danego roku kalendarzowego,

W - współczynnik powiększenia zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw w zakresie paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), o rezerwę określoną w art. 3 ust. 4, wynoszący 1,1.

Zgodnie z art. 5 ust. 3 pkt 6 ustawy o zapasach, producenci i handlowcy tworzą i utrzymują zapasy obowiązkowe ropy naftowej lub paliw, z wyłączeniem gazu płynnego (LPG), w wielkości odpowiadającej iloczynowi 53 dni i średniej dziennej produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw zrealizowanych przez producenta lub handlowca w poprzednim roku kalendarzowym.

Przepis art. 21b ust. 1 ustawy o zapasach, stanowi, że koszty tworzenia i finansowania zapasów agencyjnych ponoszą producenci i handlowcy, uiszczając opłatę zapasową.

Stosownie do art. 21b ust. 2 ustawy o zapasach opłatę zapasową dla paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) oblicza się według wzoru:

$$Oz = (Wh \text{ lub } Wpr) \times U$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

Oz - opłatę zapasową dla paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG);

Wh - sumę wielkości przywozu paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) dokonanego w danym miesiącu kalendarzowym, pomniejszoną o ilości wymienione w art. 5 ust. 6 w danym miesiącu kalendarzowym wyrażoną w jednostkach wagowych, z uwzględnieniem współczynników określonych w obwieszczeniu wydanym na podstawie art. 4, przeliczoną na ekwiwalent ropy naftowej przez pomnożenie jej przez współczynnik 1,065;

Wpr - wielkość produkcji paliw z wyłączeniem gazu płynnego (LPG) w danym miesiącu kalendarzowym, pomniejszoną o ilości wymienione w art. 5 ust. 6 w danym miesiącu kalendarzowym, wyrażoną w jednostkach wagowych, z uwzględnieniem współczynników

określonych w obwieszczeniu wydanym na podstawie art. 4, przeliczoną na ekwiwalent ropy naftowej przez pomnożenie jej przez współczynnik 1,065;

U - stawkę opłaty za tonę ekwiwalentu ropy naftowej określoną w przepisach wydanych na podstawie ust. 9.

Poprzez paliwa, na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o zapasach, należy rozumieć produkty naftowe określone w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. f-m, w tym również zawierające dodatki bez względu na ich ilość. Produkty naftowe wymienione w art. 2 ust. 1 pkt 2 lit. f-m, tj. gaz płynny (LPG), benzyny silnikowe, benzyny lotnicze, paliwa typu benzyny do silników odrzutowych, paliwa typu nafty do silników odrzutowych, inne nafty, oleje napędowe, w tym lekkie oleje opałowe, ciężkie oleje opałowe, określone są w załączniku A rozdział 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1099/2008 z dnia 22 października 2008 r. w sprawie statystyki energii (Dz. Urz. UE L 304 z 14.11.2008, str. 1, ze zm.) – dalej zwanego rozporządzeniem nr 1099/2008.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 5a ustawy o zapasach dodatki to związki inne niż węglowodory dodawane do paliw lub mieszane z paliwami w celu zmiany ich właściwości oraz biokomponenty w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2020 r. poz. 1233 z późn. zm.). Zgodnie zaś z definicją legalną zawartą w powyżej wskazanym przepisie biokomponenty to m.in. biowęglowodory ciekłe, wytworzone z biomasy z przeznaczeniem do wytwarzania paliw ciekłych lub biopaliw ciekłych.

W treści art. 5 ust. 6 ustawodawca zawarł katalog zamknięty uprawnionych pomniejszych wielkości produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw stanowiących podstawę obliczenia opłaty zapasowej, pod warunkiem potwierdzenia tych ilości dokumentami określonymi w przepisach wydanych na podstawie ust. 6a. W pkt 7 ww. przepisu ustawodawca wskazał, iż wielkość produkcji pomniejsza się odpowiednio o ilości biokomponentów dodanych do paliw przez producenta w procesie produkcji. W wydanym na podstawie art. 5 ust. 6a ustawy o zapasach Rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 8 grudnia 2014 r. w sprawie rodzaju dokumentów uprawniających do pomniejszenia wielkości produkcji paliw lub przywozu ropy naftowej lub paliw, stanowiących podstawę obliczenia wymaganej na dany rok

kalendrzowy ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz obliczenia opłaty zapasowej (Dz. U. z 2014 poz. 1807) dalej zwanym „rozporządzeniem w sprawie dokumentów” w § 2 ust. 1 ustawodawca wskazał dokumenty uprawniające do pomniejszenia wielkości produkcji paliw lub przywozu paliw o ilości, o których mowa w art. 5 ust. 6 pkt 1 i 3-7 ustawy. Zgodnie z pkt 12 § 2 ust. 1 rozporządzenia, takim dokumentem jest bilans masowy, raport produkcji lub zestawienie w formie wydruków z systemów informatycznych dokumentujące proces produkcyjny.

We wniosku o udzielenie Wnioskodawcy interpretacji indywidualnej co do zakresu i sposobu stosowania przepisów ustawy o zapasach Wnioskodawca wskazał, iż jest podmiotem wytwarzającym paliwa ciekłe, w związku z czym jest producentem w rozumieniu ustawy o zapasach (art. 2 ust. 1 pkt 18). W ramach swojej działalności produkuje biokomponent, zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o biokomponentach, w postaci biowęglowodoru ciekłego w procesie współwodornienia.

Dokonując obliczenia opłaty zapasowej, zgodnie z art. 21b ust. 2 oraz ilości wymaganych zapasów obowiązkowych na podstawie Artykuł 5 ust. 3b pkt 3 ustawy o zapasach, Wnioskodawcy przysługuje prawo do pomniejszenia wielkości produkcji paliw, o ilości biokomponentów dodanych do paliw przez producenta w procesie ich produkcji. Ustawa o zapasach w zakresie definicji biokomponentu (biowęglowodoru ciekłego) odsyła do ustawy o biokomponentach.

Biowęglowódor ciekły produkowany przez Wnioskodawcę w procesie współwodornienia tzw. co-HVO spełnia definicję biokomponentu zawartą w art. 2 ust. 1 pkt 3) i 9) ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 1233 z późn. zm.). Prezes Agencji zgadza się ze stanowiskiem Wnioskodawcy, że biokomponent wytworzony w procesie współwodornienia musi spełniać wymagania określone w rozporządzeniu Ministra Klimatu z dnia 24 czerwca 2020 r. w sprawie zawartości biokomponentów powstałych w wyniku współwodornienia (Dz. U. z 2020 r., poz. 1141) – zwanego dalej „rozporządzeniem dot. biokomponentów”, zgodnie z którym określone są:

- zawartość biokomponentów, powstałych w wyniku współwodornienia, w mieszaninie z węglowodorami z przerobu ropy naftowej;
- metodykę obliczania stopnia przeredagowania biomasy;

- minimalny poziom przereagowania biomasy.

i jedynie te ilości biokomponentów wyliczonych w oparciu o wzór na wyliczenie „Ibiow”, które spełniają wymóg jakościowy tj. minimalny poziom przereagowania biomasy mierzony za pomocą określania zawartości triacylogliceroli w produkcie współwodornienia nie przekracza 10 mg/kg, można uznać za biokomponent w rozumieniu ustawy o biokomponentach i tym samym mogą być przedmiotem odliczeń, o których mowa w art. 5 ust. 6 pkt 7 ustawy o zapasach.

Jednocześnie wyliczając zawartość powstałych w wyniku współwodornienia biokomponentów w jednostkach objętościowych, dla potrzeb ustawy o zapasach, należy stosować gęstości biokomponentów, uzyskane w oparciu o przeliczenia ich wartości opałowych, określone przez przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 23 ust. 3 ustawy o biokomponentach.

Prezes Agencji potwierdza również stanowisko Wnioskodawcy, że produkując biokomponent w postaci biowęglowodoru ciekłego w procesie współwodornienia, jest uprawniony do pomniejszenia wielkości produkcji paliw, stanowiącą podstawę obliczenia na dany rok kalendarzowy ilości zapasów obowiązkowych ropy naftowej lub paliw oraz obliczenia opłaty zapasowej o ilości biokomponentów (biowęglowodoru ciekłego) dodanych do paliw przez producenta w procesie ich produkcji, stosując podejście bilansowe tj. wyliczając wskaźnikami ilość biokomponentu (biowęglowodoru ciekłego) opuszczając instalację HON w danym miesiącu, niezależnie od hydrotorafinatu zawierającego te biowęglowodory ciekłe, użyte do komponowania bazowego oleju napędowego w danym miesiącu – okresie rozliczeniowym, na podstawie zestawień miesięcznych bilansów produkcji instalacji HON wraz z przeliczeniem ilości wyprodukowanego biokomponentu wg wzoru na wyliczenie „Ibiow” z uwzględnieniem współczynnika 0,84 i wskaźnika triacylogliceroli poniżej 10 mg/kg.

Interpretacja dotyczy zdarzenia przyszłego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego w dniu wydania interpretacji.

POUCZENIE

1. Od niniejszej decyzji przysługuje Stronie odwołanie do Ministra Klimatu i Środowiska w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Prezesa Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych; 00-844 Warszawa, ul. Grzybowska 45.
2. W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania Strona może zrzec się prawa do jego wniesienia. Z dniem doręczenia Prezesowi Rządowej Agencji Rezerw Strategicznych oświadczenia Strony o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.
3. Zgodnie z art. 136 § 2 k.p.a., jeżeli decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie, na zgodny wniosek wszystkich stron zawarty w odwołaniu, organ odwoławczy przeprowadza postępowanie wyjaśniające w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy. W myśl art. 136 § 4 k.p.a. przepisu § 2 nie stosuje się, jeżeli przeprowadzenie przez organ odwoławczy postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy byłoby nadmiernie utrudnione.

Otrzymują:

- 1) adresat (ZPO+KPA);
- 2) BPI;
- 3) aa